

UKRAINAN RADASTA

*Puhe Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean
istunnossa joulukuun 14 pnä 1917*

Saattaa tuntua kummalliselta, että Kansankomissaarien Neuvosto, joka on aina puolustanut päättävästi itsemääräämisen periaatetta, on joutunut selkkaukseen Radan kanssa, joka myöskin lähtee itsemääräämisen periaatteesta. Jotta voitaisiin ymmärtää tämän selkkauksen syntyperä, on asetettava kysymys Radan poliittisesta olemuksesta.

Rada pitää lähtökohtana vallan jakamisen periaatetta toisaalta porvariston ja toisaalta proletariaatin ja talonpoikaiston välillä. Mutta Neuvostot hylkäävät tuollaisen jaon antaen kaiken vallan kansalle ilman porvaristoa. Juuri siksi Rada asettaa tunnusta „Kaikki valta Neuvostoille“ (siis kansalle) vastaan oman tunnuksensa „Kaikki valta kaupunkien ja kuntien itsehallinnoille“ (siis kansalle ja porvaristolle).

Sanotaan, että selkkaus syntyi itsemääräämistä koskevan kysymyksen pohjalla. Mutta se ei ole totta. Rada ehdottaa, että Venäjällä pystytettäisiin federaatiivinen järjestelmä. Mutta Kansankomissaarien Neuvosto menee pitemmälle kuin Rada, aina eroamis-

oikeuteen saakka. Siis Kansankomissaarien Neuvoston ja Radan välinen erimielisyys ei ole tässä kysymyksessä. Aivan väärä on myös Radan väite, että erimielisyyden kysymyksenä on sentralismi. Kansankomissaarien Neuvoston tyyppiin rakentuneet aluekeskukset (Siperia, Bielo-Venäjä, Turkestan) pyysivät Kansankomissaarien Neuvostolta toimintaohjeita. Kansankomissaarien Neuvosto vastasi: te itse olette valta paikkakunnilla, ja teidän tulee itse laatia toimintaohjeet, siis erimielisyys ei ole siinä. Kansankomissaarien Neuvoston ja Radan välinen todellinen erimielisyys syntyi kolmessa seuraavassa kysymyksessä.

Ensimmäinen kysymys: ukrainalaisten joukko-osastojen siirtäminen Etelärintamalle. Kansalliset sotajoukot voivat kieltämättä puolustaa parhaiten omaa aluettaan. Mutta nykyään meidän rintamamme ei ole rakennettu kansallisen tunnusmerkin mukaan. Rintaman uudelleenjärjestäminen kansallisuuksittain kulkulaitoksen ollessa rappiolla olisi johtanut rintaman täydelliseen luhistumiseen. Se olisi murtanut rauhan asian. Ukrainalaiset soturit osoittautuivat järkevämiksi ja rehellisemmiksi kuin Pääsihteeristö, sillä suurin osa ukrainalaisista joukko-osastoista ei halunnut alistua Radan käskyihin.

Toinen kysymys: neuvostosotajoukkojen aseistariisuminen Ukrainassa. Puolustaen ukrainalaisten tilanherrojen ja porvariston etuja Ukrainan Rada antaa neuvostosotajoukkojen aseistariisumisella iskun vallankumoukselle. Tässä suhteessa Radan teot eivät oleellisesti eroa mitenkään Kornilovin ja Kaledinin teoista. Sanomattakin on selvää, että Kansankomissaarien Neuvosto tulee kaikin voimin taistelemaan Radan

tuollaista vastavallankumouksellista politiikkaa vastaan.

Ja lopuksi kolmas kysymys: kieltäytyminen päättämästä neuvostosotajoukkoja Kaledinia vastaan, jonka ympärille ovat kerääntyneet kaikki Venäjän vastavallankumoukselliset voimat. Rada perusteli neuvostosotajoukkojen kauttakuljettamiskieltoa „puolueettomuudella“ „itsemääräytyneeseen“ Kalediniin nähden. Mutta siinä Rada panee salaa työtätekevän kasakkaväestön itsemääräämisen tilalle Kaledinin itsevaltiuden. Ehkäistessään neuvostosotajoukkojen kauttakulkua Rada auttaa Kaledinia etenemään pohjoiseen. Samaan aikaan Rada laskee esteettömästi läpi kaledinilaisia kasakkaosastoja Donille. Hetkellä, jolloin meidän tovereitamme ammutaan Rostovissa ja Donetsin kaivosalueella, Rada estää meitä lähettämästä heille apua. Sanomattakin on selvää, että tuota Radan petturimaista menettelyä ei voida sietää.

Kansankomissaarien Neuvosto ei voi luopua taistelusta Kaledinia vastaan. Kaledinin vastavallankumouksellinen pesä on murskattava. Se on välttämätöntä. Jos Rada tulee vastustamaan meidän etenemistämme Kaledinia vastaan asettuen itse sen suojaksi, niin Kalediniin suunnatut iskut sattuvat Radaan. Kansankomissaarien Neuvosto ei tule karttamaan päättävää taistelua Radaa vastaan, sillä Kansankomissaarien Neuvostolle ei ole salaisuus, että Rada on salaisessa liitossa Kaledinin kanssa. Kansankomissaarien Neuvosto on kaapannut salakirjoitussähkösanoman, josta käy selville, että Rada on välittömässä yhteydessä Ranskan lähetystön kanssa — tarkoituksena rauhan solmimisen lykkääminen keväaseen saakka — ja Ranskan lähetystön kautta

Kaledinin kanssa. Tuo liitto on suunnattu rauhaa ja vallankumousta vastaan. Tuo liitto on murskattava ja se murskataan.

Meitä moititaan siitä, että me toteutamme päättäväistä politiikkaa Radaa vastaan. Mutta juuri tämä päättäväinen politiikka on avannut ukrainalaisten työläisten ja talonpoikain silmät ja tuonut esiin Radan porvarillisen olemuksen. Se näkyy esimerkiksi sähkösanomista, joissa tiedoitetaan, että Ukrainassa on muodostettu uusi Ukrainan vallankumouksellinen valta⁴, joka tunnustaa Neuvostovallan ja toimii porvarillista Radaa vastaan. (Suosionosoituksia.)

*„Izvestija“ № 264,
joulukuun 17 pnä 1917*